

DIARI CATALA

POLITICH Y LITERARI.

ANY IER. **BARCELONA. — DIJOURS 26 DE JUNY DE 1879.** **NÚM.º 54.**

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ. — CARRER DE FERNANDO VII, NÚM. 32, 1.er

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.

BARCELONA. . . . un mes.	5 RALS.	} un trimestre 40 RALS.
FORA. un trimestre.	20 RALS.	

ESTRANGER (unió postal) }
AMÉRICA id. id. }

BOTLLETI METEOROLÒGICH DEL DIA 26 DE JUNY. — OBSERVACIONS DEL DIA ANTERIOR.

Hora.	Barometro	Pluja.	Vents. Direc. ^o	Vents. Forsa	Evaporac. ^o	Atmósfera.	Nubols.	Ter. sec.	T. màx.	T. mín.	T. humit.	Estad. Hig. ^o	Sol.	Lluna.
8 d.	755. ^{m3}	0. ^m	S.	Fluix.	1. ^m	Clara.	Cirrus.	20. ^o	27. ^o 0	19. ^o 0	17. ^o	76. ^o 3	Surt. 4. ^h 27	Surt. 8. ^h 39
2 t.	756. ^{m3}	0. ^m	SO.	Fort.	7. ^m	Clara.	Cir-cum.	21. ^o 2	à las	à las	20. ^o	58. ^o 3	Se pon. 7. ^h 38	Se pon. 1. ^h 30
10 n.	756. ^m	0. ^m	NE.	Moderat.	1. ^m	Clara.	Cir-cum.	22. ^o 5	3. ^h 10 t.	3. ^h 17 d.	9. ^o 0	71. ^o		

METEOROLOGIA. — Pot saberse la llargaria del llampech, multiplicant 337, pel número de segons que ha durat lo tró.

SANT DEL DIA. Sants Joan y Pau germans mrs.	QUARANTA HORAS. Iglesia de la de Ntra. Sra. de la Esperansa:	CORT DE MARIA. Se visita a Ntra. Sra. de las Amarguras, en S. Pere
---	--	--

AVIS.

Los senyors Suscriptors de fora que hagin vingut rebent lo periòdich desde 'l mes de Maig y no hagin cobert l' import de la suscripció, se servirán ferho si no volen sufrir de mora en lo envio d' aquesta publicació.

Lo ADMINISTRADÓ.

ESPECTACLES PÚBLICHS.

TEATRO ESPANYOL.—Avuy dijous.—Lo drama en 4 actes, *Los amantes de Teruel*.—La pessa, *La familia del boticario*.—Entrada 3 rs.—A las 8 y 1/2.

TEATRO DEL TIVOLI.—Avuy dijous.—Dia de moda.—A las 8 y mitja.—La divertida sarsuela en 3 actes, *La guardiola*.—La opereta bufa en un acte, *I feroci romano*.—Entrada 1 ral. y mitj.—No s' donan salidas.

TEATRO DEL BON RETIRO.—Funció per avuy A las 8 y mitja.—Entrada 2 rs.—Segona representació de la ópera en 4 actes, en la que hi pren part lo primer baix Sr. Visconti, titulada *Lucia di Lammermoor*.

Demá.—Estreno de *Il Trovatore*.

Dissapte.—Debut del primer tenor Sr. Saletas.

Lo diilluns que vé tindrà lloch lo benefici de la primera triple Sra. Herrera de Sanmartí.

Se despatxan localitats per totas aquestas funcions en la Contaduría.

JARDINS DEL PRAT CATALA.—Avuy dijous.—Dia de moda.—A dos quarts de nou.—Concert per la música de Artillería.—Entrada ab un vale per cadira quatre cuartos.

CIRCO ECUESTRE BARCELONES.—Plassa de Catalunya.—Directors Srs. Alegria y Chiessi. Avuy dijous «Dia de Moda».—Funció extraordinaria com-

posta de los mes aplaudits exercicis, figurant entre ells tres enterament nous, desempenyats per los principals artistas de la companyia.—Entrada 3 rs.

PLASSA DE TOROS DE BARCELONA.

La Empresa, desitjosa sempre de complaure al públich que la honra ab sa asistencia, y en vista del extraordinari éxit alcansat en la novillada del primer del actual per lo simpálich destró, JUAN RUIZ (*Lagartija*), lo ha contractat ab una numerosa cuadrilla de banderillers y picadors, per la *Gran Novillada* que tindrà lloch lo dia 29 del corrent festivitad de Sant Pere, en lo que s' lidiarán novillos de punta, de la tant acreditada ganadería del Ecm. Sr. D. Nazari Carriquiri de Tudela (Navarra), amenisant l' espectacle la sobresalient Banda de Artillería que dirigeix lo Sr. D. lluis de Bressonier.

Los pormenors los anunciarán oportunament los cartells y programás.

Lostau, sombreroer.—PASSATJE DE BACARDI, 7.—Gran assortit de sombreroes y gorras per la próxima estació.—Preus módichs de veritat.

NOTA.—Los géneros no son del no nat Garnier de París ni tampoch del ilusori Ortoff de Lóndres.

Los encarrechs se fan ab lo més esquisit bon gust y promptitut.

Bazar Parisien.—35, Rambla del Mitj, 35, entre la Fonda de las Cuatre Nacions y Pasatje Bacardi.—Gran surtit de cuberts de *metall blanc pur*, garantit forts y elegants de diversas formas, desde dos rals lo parell.—Serveys de taula complers, axis com per Fondas, Cafés, Restaurants y Vapors.—Especialitat en Rellojtes suissos, garantissats per 5 anys, y desde 2 duros en amunt.—Ultimas novetats en bisutería francesa, com collars, cadenas, brasalets, medallas, etc.—Aqueixa casa es la millor surtida y mes barata d' Espanya, en tots cuants articles ven.

SECCIÓ LITERARIA.

LO PLANT DE LA CARDINA.

Vosaltres que m' escolteu
lo que canto no sabeu
no sabeu si es lo meu cant
goig ó plant.

Sobre una branca aixís cantant
diu la cardina de rich plomall;
lo vent que l' arbre gronxa al passar
sembla que vulla seguir sos cant
tothora dolços, tothora grats,
tristos ó alegres, sempre vibrants.

Lo riu que passa pels pedruscalls,
la font que brolla remorejant,
de la boscuria l' espés fullam,
tot enamora, tot fá inspirar
á la cardina, que aletejant
canta y mes canta que cantarás.

La tuniqueta de richs plomalls
si 'l sol la toca quin be que fá!
mes quant se cansa de son escalf
á la fontana vá á rabejars,
y per la molsa saltironant
després ¡qu' alegre torna á cantar!

Quan desponcella sas flors lo maig
la cardineta vá pel brosal
cercant brins tendres pel niu formar,
y corra y vola sense descans
per monts y ribas, vilas y camps,
cantant ab forsa sens parar may:

Vosaltres que m' escolteu
lo que canto no sabeu

no sabeu si es lo meu cant
goig ó plant.

Al cim del arbre y arraserat,
entre dos brancas d'espès fullam,
la cardineta volgué penjar
son niu, hont trova sempre qu'hi vá
qui li demana los novells tanys
qu'ella afanyosa corra á cercar.

Per al niu durlas, deixas anar
demunt las garbas á espigolar,
sos fills l'esperan bequetejant,
de lluny coneixen lo seu volar
y niu enfora treuhen los caps
batent las alas, adelerats.

Primer los duya sols grans de blat
mes vuy que posan ja 'l plomisall
tot una espiga vé al bech portant;
entre las brancas deixas anar
y 'l niu no trova ahont l'ha deixat,
l'espiga deixa, qu'en terra cau;

A sos fills crida... no 'ls sent piular...
lo cap acota, y veu passant
á la quitxalla de per lli 'l camp
contents y alegres, fent bots y salts,
lo niu portantne qu'anyora tant.
Ella en la branca torna á gronxars
y trista y sola segueix cantant:

Vosaltres que me escolteu
lo que canto ja sabeu
ja sabeu qu'es lo meu cant
tant sols plant.

ARTUR GALLARD.

MOZART Y SALIERI.

POEMA DE ALEXANDRE POUCKRINE.

ESCENA PRIMERA.

(Una habitació.)

SALIERI.

Tothom diu que no hi há justicia en la
terra; y jo anyadeixo que mes amunt, tam-
poch.

Aixó es tan clar per mi' com una simple
gamma.

Jo ja vareix neixer ab l'amor al art; era
molt petit, que al sentir los sons de l'orga
retumban per las voltas de nostra vella igre-
sia, escoltava sense cansarme may y las llá-
grimas lliscavan de mos ulls. Vareig aban-
donar molt aviat las distraccions fútils. Tota
ciencia que no 's relacionés ab la música m'
importunaba me 'n apartaba ab obstinació y
despreci, donantme per complert al art diví.
Lo primer pas es sempre lo mes dificultós lo
comensament d'un camí, lo mes pesat; aixis
fou que vareig haber de vencer los obstacles
que 'm rodejaren de primer moment, y
prenent lo treball com á base del art vareig
ferme son obrer.

Acostumaba als meus dits á una rapidés
seca y obediencia, obligaba á la orella á que
fos justa, mataba 'ls acorts y analisaba ana-
tòmicament la música com si fos un cadavre,
y finalment prenia l'álgebra com á proba
de l'armonia. Solsament allavors, despues
d'haber atravesat lo abisme escarpat de la
ciencia, vareig atrevirme á lliurarme á la
voluptuositat creadora. Comensí á crear pero
en lo misteri' en la soletat, sense ni tant sols

permetrem pensar en la gloria. Molt sovint,
despres d'haber passat dos ó tres jorns á
dintre ma celda silenciosa, ahont m'oblida-
ba d'alimentarme y de dormir, despues d'
haber saborejat los plahers y las llágrimas
de l'inspiració, cremaba mon treball con-
templant fredament com mon pensament y
los sons qu'acabava de crear desapareixian
ab la llágera fumareda. ¿Que més? Quan
va apareixer lo gran Gluck á descobrirnós
nous misteris (misteris profonts, seductors,
encantadors), no m'he després de tot lo que
fins allavors habia sapigut, tot lo que habia
estimat, tot lo que habia cregut ab tant ar-
dor? Y no vaig seguirlo sense murmurar, ab
nou coratje, com aquell que ha perdut son
camí y á qui un altre viatjer lo porta per la
dreta vía? Per una perseverancia obstinada
ab grans esforços, vareig alcançar per fi un
elevat lloch en l'art infinit. La gloria me
somrigué. Probava en lo cor dels homens un
eco á las mevas creacions; y era felís; disfru-
taba pacíficament dels meus treballs, dels
meus triunfos, de la meva gloria, lo mateix
que dels treballs y dels triunfos dels meus
amichs, dels meus companys en l'art etern.
No, no habia conegut jamay l'enveja, ja-
may; ni quan Piccini sapigué encantar l'
aurella dels salvatjes parisiens, ni quan vaig
sentir per primera vegada los inspirats ac-
cens de la *Iphigenie*. Qui hauria dit que lo
argullós Salieri acabaria per esser un misera-
ble envejós, un serpent trepitjat, que en sa
baixesa no pot mossegar mes que pols y are-
na? Ningú... Y no obstant soch jo mateix que
ho dich, soch un envejós; si, envejo profun-
dament, cruelment. Oh cel! ahont es la justí-
cia, quan lo dó sagrat, lo geni immortal, no
'l concedeixse com á recompensa del amor
ardent, de l'abnegacio, del treball, de la pa-
ciencia, fins de las pregarias y ab ell ilumina
las lo front d'un mortal indiferent:

Oh Mozart! Mozart!... (Entra Mozart.)

MOZART.

¿Ah! M'has sentit venir? Jo que volia
donarte una sorpresa y proporcionarte un
entreteniment inesperat.

SALIERI.

Ets tú! Fa molt temps qu'est aquí?

MOZART.

Are mateix acabo d'entrar. Venia per
ferte veurer uns quants trossos de música
qu'he compost, quan, al passar per devant
d'una taberna, he sentit los acorts d'un
violí. No, amich Salieri, no has sentit res
tan xocant. Un violinista cego tocant: *Voi-
che sapete* en una taberna. Era interessant
del tot. No he pogut resistir la tentació de
fer venir aquest artista perquè 't donga á
coneixer la seva habilitat.—Entra! (Entra
un vellet cego que porta un violí.) Ve-
jám, tocans alguna cosa de 'n Mozart. (Lo
vellet sona un aire de «Don Giovanni».)
Mozart esclata en grans riallas.)

SALIERI.

¿Y te 'n rius?

MOZART.

Y per qué no te 'n rius tú també?

SALIERI.

No, jo no rich cuan un mal pintor de lle-
treros embadurna la *Madona* de Rafael, jo
no rich quan un miserable farsant s'atre-
veix á insultar al Dante ab una parodia.—
Vesten, vellet!

MOZART.

Espera. Té, pren aixó y ves á beurer á la
meva salut. (Lo vellet se 'n vá.) Avuy no
estás de bon humor, Salieri, ja tornaré un
altre dia.

SALIERI.

Qué 'm portabas?

MOZART.

Re, una tonteria. Aquesta nit passada,
atormentat per l'insomni, com de costum,
m'han vingut á l'imaginació dos ó tres
ideas, que aquest dematí he traslladat sobre
'l paper, y volia saber la teva opinió... pero
avuy no estás per pensar en mí.

SALIERI.

Ah! Mozart, Mozart, quan es que jo no
penso en tú! Séa, ja escolto.

MOZART, assentantse devant del piano.

Figúrat... á qui 't diré?... á mí, per
exemple... solsament una mica mes jove...
enamorat... no massa per xó... d'una her-
mosa doncelleta... ó d'un amich... de tú,
per exemple. Jo, estich alegre. Tot d'un cop,
una aparició de la tomba... ó unas tenebras
subtadas... en fi alguna cosa d'aquest gé-
nero... Escolta. (Toca en lo piano.)

SALIERI, despés d'una pausa.

Habias d'ensenyarme aixó y has pogut
aturarte al devant d'una taberna per escol-
tar á aquell cego vellet! Oh Mozart! ets in-
digne de tú mateix.

MOZART.

Donchs creus qu'está bé?

SALIERI.

Quina profunditat! quin atreviment! qui-
na elegancia! Ets un Déu, Mozart, y no te
'n donas compte, mes, jo sí que me 'n aper-
cebeixo.

MOZART.

De veras! Bah!... Es possible... mes, en
aquest moment, la meva divinitat te gana.

SALIERI.

Escolta; diném junts en lo *Lleo d'or*.

MOZART.

De bon grát, no desitjo altre cosa. Dónam-
tan sols lo temps d'arribarme á casa per ad-
vertir á la muller que no m'espere.

(S'en vá.)

SALIERI.

T'espero, no fassis falta.

No, jo no puch oposarme per mes temps á
la fatalitat... jo soch lo destinat á deturarlo.

Si no ho faig així no tan sols jo ab la meva
sorda fama sino que tots los sacerdots de la
música estém perduts. De qué pot servir que
Mozart encare visca y alcançi mes altas re-
gions en l'esfera del art? Acás l'elevará
mes? No, l'art s'enfonsará aixis que Mozart
haigi desaparecut sense deixar hereus.
Com un serafi, nos portará alguns cants del
paradís, y se n'hi tornarà d'una volada,
quan haurá despertat nous desitjos en no-
saltres fills de la pols, que no tenim alas.
Emprén donchs la volada... com mes aviat,
millor.

Aquí tinch aquest veneno últim regalo de
la meva Isaura. Fá divuit anys que constant-
ment lo porto á sobre meu y molt sovint en
lo transcurs d'aquest temps, semblantme la
vida una llaga insoportable, m'he assentat á
la mateixa taula d'un meu enemich sense
desconfiar de mí mateix. A pesar de que no
conech la cobardia, á pesar de que se 'm
grava profundament qualsevol ofensa, á pe-
sar de que estimo poch la vida, may m'he
deixat arrastrar per los murmulls de la ten-
tació. Sempre he titubejat. Quan de mí s'
apoderaba la set de la mort: ¡morir! jo 'm
deya, potser l'entusiasme vindrá á visitar-
me; una nit creadora y l'inspiració... potser
un altre Haydn farà alguna cosa grandiosa
y jo no 'n podré disfrutar. O be, quan esta-
ba assentat dinant ab un convidat aborrit:
potser, jo 'm deya, encare trobaré un altre
enemich mes mortal; potser caurá sobre mí
una ofensa, d'una alsada mes orgullosa...
En tal cas tú serás aprofitat obsequi de la
Isaura. Y tenia rahó, per fi he trobat l'ene-
mich que no puch perdonar. Un altre que no
es Haydn, m'ha saciat fentme gosar pla-

hers inefables. Ja ha arribat l' hora. Ultim hereditatje del amor, passa avuy á la copa de l' amista!

ESCENA SEGONA.

(Un quarto d' un restaurant.—Un piano).
Mozart y Salieri á taula.

SALIERI.

Me sembla qu' avuy estás de mal humor.

MOZART.

Jo? no.

SALIERI.

Estich segur, Mozart, que hi ha alguna cosa que t' te preocupat. Lo dinar es bó, lo ví excelent y tú no dius ni una paraula y arregas lo front.

MOZART.

A dirte la vritat, mon *Requiem* me te amohinat.

SALIERI.

Ah! estás component un *Requiem*? Fa gaire temps?

MOZART.

Fa tres setmanas. Però una circumstancia estranya..... No t' ho he explicat ja?

SALIERI.

No.

MOZART.

Escolta.—Un dia, fa d' aixó tres setmanas vaig anar á casa que ja era tart. Varen dirme qu' una persona, ún desconegut, havia vingut á demanarme. No sabré dirte lo perquè pero tota la nit vaig estar pensant qui podia esser y qu' es lo que volia de mí. L' endemá va tornar la mateixa persona, trobantme també fora de casa. Lo tercer dia, jo estava jugant per terra ab lo meu fill, quan sento que m' cridan; surto. Un senyor vestit de negre de cap á peus, me saluda ab tota finura, m' encarrega una missa de *Requiem* y se n' vá. Desseguit comenso á compondrerla y desde aquell dia no he tornat á veurer mes al home negre. Però no m' sab greu, perquè m' veuré ab feynas de acabar mon treball. Per altre part lo *Requiem* casi está acabat. No obstant..... jo.....

SALIERI.

Qué?

MOZART.

M' avergonyeix de haber de confesarho.

SALIERI.

Confesar qué?

MOZART.

L' home negre no m' deixa en repós ni de nit ni de dia. Per tot me persegueix com una sombra. Fins en aquest moment me sembla veurerlo asentat entre nosaltres dos.

SALIERI.

Acabarás d' una vegada. Quina por mes pueril! Abandona aquesta aprensió vana. Beaumarchais me deya sovint: «Escolta, germá Salieri, quan t' acudeixin negres pensaments, fes destapar una ampolla de champagne, ó torna á llegir lo *Casament de Figaro*.»

MOZART.

Ah! sí, Beaumarchais era 'l teu amich. Tú has compost per ell lo *Tarara*, una obra excelent, Te un motiu que jo tal-larejo sempre que m' sento ditxós. Tra la la la..... A propòsit, Salieri, es vritat que Beaumarchais hagi envenenat á algú?

SALIERI.

No ho crech. Era massa alegre per fer una cosa semblant.

MOZART.

Y además, es un geni com tú, com jo. Lo geni y lo crim son dos cosas incompatibles, no es cert?

SALIERI.

Ah! Ho creus així. (Tira 'l veneno dintre

à la copa de Mozart.) Esta bé! donchs..... beu.

MOZART.

A la teva salut, amich! á la franca afecció qu' uneix á Salieri y Mozart, los dos fills de l' armonía! (Beu).

SALIERI.

Espérat, atírat..... has begut sens dar-me temps d' acompanyarte.

MOZART, tirant son toballó sobre la taula.

Ja n' tinch prou. (Va assentarse devant del piano). Escolta lo meu *Requiem*, Salieri. (Toca alguns trossos). Y bé! Ploras?

SALIERI.

Es la primera vegada que á mos ulls acudeixen las llágrimas. Sento qu' aixó m' fa mal y m' es dols al mateix temps, com si hagues complert un deber penible, com si un ganivet saludable m' hagués tallat un membre malalt, Amich Mozart, aquestas llágrimas..... no n' fassis cabal. Continúa, apresúrat á omplir mon ánima ab tos accents divins.

MOZART.

Ah! si tothom sentia aixis lo poder de la música! Però no, lo mon no hauria pogut subsistir. Ningú s' hauria preocupat de las baixas necessitats de la vida terrestre; tothom s' hauria donat al art lliure. Som pochs los elegits, pochs los afortunats que podem despreciar lo vil interés y adorar solsament la bellesa, no es vritat?..... Però, avuy no m' trobo gens bé. Tinch un pes que m' ofega. Me n' vaig á dormir. Adeu.

SALIERI.

Adeu. (Mozart se n' vá.) Dormirás per llarch temps, Mozart.—Pero á cas te rahó y jo no soch un geni? Lo geni y lo crim, ha dit éll, son incompatibles. No, no es vritat. Y Miquel Angel!..... mes potser es una invenció estúpida y ridícula y lo creador del Vaticá no ha sigut un assesi?

P. R.

NOTICIAS DE BARCELONA.

INDOLENCIA EN LA UNIVERSITAT DE BARCELONA.—A pesar de previndrer la lley que los exámens ordinaais, pe 'ls alumnos de segunda ensenyansa, duraran tot lo mes de Juny, los de la Universitat; per mes qu' ho estranyin los lectores, ja s' han suspes ignorant si s' reanudaran l' últim dia del mes. Un colega local se queixa d' aquest abus y fias lo posa en coneixement del Rector de la Universitat, senyor Casanyas. A sa veu unim la nostra. Es precis que als senyors catedráticos se 'ls fassi entendre, sobre tot als de la facultat de Dret, que la lley s' ha de cumplir. Si aquesta prevé que 'ls exámens han de durar tot lo mes de Juny, cada dia s' han de constituir los Jurats per examinar als alumnos que vulguin fer us del dret que la lley los hi dona.

No ns estranya á nosaltres lo que ara está pasant, puig sabem que la indolencia es un mal inveterat en la Universitat de Barcelona ahont no s' solen donar las clases ab massa regularitat ni ab puntualitat y ahont se fan vacaciones mes sovint de lo que la lley disposa y convé á la ensenyansa pública. ¿Que molt donchs que lsa indolencia que s' nota durant lo curs se trasllueixi també tractantse d' exámens?

Veurem si s' posa un correctiu á tanta

y tant censurable indolencia y veurem també si, cas de reanudarse 'ls exámens, hi ha la justicia qu' hem de suposar y qu' esperem.

BRINDIS EN L' ADUANA.—A un agent d' Aduanas que despatxaba uns vins de Jerez, seli feu destapar la caixa, com empleat, ab l' excusa de que tal vegada los vins eran extranjeros.

Ja destapada, agafá una ampolla, la obri y s' begué un traguet de Jerez. Aquest empleat suposem que al engullirse lo vi, degué brindar per la moralitat dels empleats espanyols.

FESTA MAJOR D' HOSTALRICH.—La festa major que celebrará los dias 2, 3 y 4 de Juniol la vila d' Hostalrich, será molt lluhida. Han sigut contractadas varias orquestas, entre ellas la tant acreditada dels *Mucins* de Sabadell, y en la hermosa y pintoresca Plassa dels Bous s' hi aixecará un elegant embalat que s' ha encarregat al adornista de aquesta capital senyor Viñals.

SELLOS NOUS.—Per facilitar en las novas tenencias d' arcalde lo despatx de certs assumptos, sense necessitat de que 'ls interesats tingau d' anar á pagar los drets municipals á la Casa de la Ciutat, l' Ajuntament ha creat uns sellos qu' estaran en poder dels empleats de ditas tenencins. N' hi haura de 0'25, 1, 2, 10, 25, 50 y 100 pessetas.

TREN DE RECREO.—Tracta l' ajuntament d' organisar un tren de recreo pera 'l próxim diumenje, á fi de que las personas prèviament invitadas puguin visitar las obras de Moncada, inauguradas lo dia 2d del present mes.

FURT.—Un aragonés que ha vingut á Barcelona pera veure á son fill que serveix en l' exèrcit, ha sigut víctima d' un dels molts caballers d' industria que s' passejan per nostra capital. Avans d' ahir un subjecte s' acostá al aragonés y trabant amista en pochs moments l' acompanyá á fer beguda á una taberna del carrer de la Cadena; un cop allí, sembla que begué un xich mes de lo regular, trobantse á faltar al sortir quaranta y tants duros en or que portaba en una butxaca de l' armilla y sospitant de son company lo denunciá á un monicipal demanantli que 'l conduís á l' arcaldia.

MORT DESGRACIADA.—Segons diu un colega, en la tarde del últim divendres, en Tarrasa, un obrer tingué la desgracia d' esser agafat per la corretja d' una màquina, que atrayentlo á un embarrat, lo deixá escanyat en pochs moments.

DESGRACIA.—A las dotse de la nit d' avans d' ahir se declará un incendi en un quarto petit d' una casa del carrer de Trentaclaus. En ell hi dormia una dona ab un fill seu de quatre á cinch anys d' edat; espantada la dona al veurers rodejada per la flama baixá al carrer pera demanar auxili, deixant á son fill en lo quarto incendiat, y quant un agent de l' autoritat va anar per salvar á l' infelis criatura la trobá ja ab unas cremaduras tant graves, que á las pocas horas deixá d' existir. Lo foc sigue apagat per los mateixos vehins.

TEATRO DEL PUTXET.—Ab una concurrència lluida y numerosa, s'inaugurà lo dia de Sant Joan lo teatro del *Centro familiar* del Putxet. Se representà per aficionats la pessa castellana «Me conviene esta mujer» y la catalana del senyor Aulés «Lo diari ho porta.» Se llegiren poesias alusivas à l'inauguració, se tocaren en lo piano algunas pessas y cantà l'aria del D. Carlos un dels jóves invitats, Tots los que prengueren part en la funció obtingueren los aplaudiments del auditori. Las familias que passan l'estiu en lo Putxet, están molt satisfetas de tenir un centro ahont poguer passar agradablement las vetlladas.

EXÀMENS DE GIMNÀSTICA.—Lo dia 28, vigilia de Sant Pere, tindran lloch los exàmens de gimnàstica dels alumnos del *Fomento Graciense*, en la casa del professor D. Pere Garcia, carrer Major, número 113, comensant à las 8 de la nit.

VIATJE.—Ahir en lo primer tren va sortir pera Madrid lo capitá general del districte militar de Catalunya D. Lluís Prendergast, pera pendrer assiento en lo Senat. Sembla que permanixerà ausent poch temps; quedant encarregat del mando militar de la provincia durant sa ausencia, lo general segon cabo, D. Anton Daban.

TOROS.—A pesar de la poca afició que tenim à parlar d'aquest espectacle anticivilisador, no podem passar per alt dos incidents que ocorregueren en la *corrida* del dia de St. Joan, Fou lo primer, que à la hora de comensar la funció faltaban los dos agutzils encarregats de recullir ab lo sombrero la clau del *toril*, que ab mes ó menos gracia los hi tira 'l president. La *corrida* se sospengué per alguns moments, fins y à tant que 'l Sr. Fontrodona, que presidia, envià à l'arena al agutzil qu'estaba de servey en lo palco presidencial. Mes lo públich, que en lo sol fet d'assistir als toros, se creu ja ab dret (y pot ser tinga rahó) de portarse com un públich faltat de instrucció, al veurer sortir al pobre agutzil, à peu y ab son trajo ordinari, à cumplir l'ordre que se li havia donat, estallà en un escàndol de xiulets y crits y, com si aixó no fos prou, comensà à tirarli ampollas, taronjas y altres projectils, per lliurarse dels quals se veje obligat lo funcionari públich à retirar-se entre barreras.

Lo segon incident que ocorregué en l'espectacle nacional, fou que un dels toros al sentir-se l'espasa clavada, la llensà à gran altura, anant à caurer sobre un *tendido*, no tenint que lamentar cap desgracia, gracias à que caigué de plà.

Nosaltres ja hi sabriam un remey à tot aixó, mes com que no hem d'esser escoltats, val mes que 'ns ho callèm. Tapemos donchs la cara de vergonya, y sufrim l'humillació de veurns despreciats per las nacions civilisadas, que en va tractarém d'imitar, mentres despertem instints brutals en lo cor del nostre poble, dantli à contemplar escenas de carnatje repugnant.

DESGRACIAS.—Una dona que viu à

Gracia, ja d'una edat avansada, sigué tropellada per la màquina del tren correu de Valencia d'ahir demati, quedant en estat gravíssim, ab una co-tella fracturada y ab extensas contusions en las cuixas, camas y cap. L'accident tingué lloch en las immediacions del convent de arrependidas. Lo jutje de torn que 's trasládà al lloch de la ocurrencia, disposà que fos trasladada al hospital civil.

També en lo mateix dia d'ahir un noy de 7 anys caigué en una botiga de la Rambla de Sta. Mónica, ab tant mala sort, que 's rompé lo bras. Sigué auxiliat en la casa de socorro del districte quart.

Finalment, ahir també, en lo passeig de Gracia, al devant del carrer de Valencia, se desbocà la caballeria d'un carro, passant la roda per sobre las camas del conductor, produintli algunas contusions que li foren curadas en la farmacia del mateix carrer de Valencia, essent traslladat despues à son domicili.

DETENCIÓ.—Ahir fou detingut en lo carrer de Ginebra, un noy de 13 anys que s'havia apoderat d'alguns sachs y altres pessas d'una casa de pagés del Camp del Arpa.

MORT REPENTINA.—En lo carrer de la Diputació 's trobà ahir à una dona morta en son llit, segons sembla repentament. Lo jutje de torn manà que fos traslladat lo cadavre al Hospital civil.

DESAPARICIÓ.—De casa de sos amos fa tres dias que falta una minyona de servey, sense que 's pugui atinar à quin mòvil ha obeit la desaparició y essent inútilas totas quantas gestions s'han practicat pera descubrir ahont se troba.

NOVA SARSUELA.—En lo teatro del Tivoli ha d'estrenarse aviat una sarsuela del senyor Carcassona, titulada «Lo matrimoni civil.»

LOS GRANDES TITULOS.—S'estrenà avans d'ahir en lo teatro Espanyol una producció castellana titulada *Los grandes titulos*. Entre aquets titols no hi figura pas lo de bon autor dramàtic à favor del de l'obra estrenada. No hi vegerem mes titols que 'ls de actors distingits que 'ns posaren à la vista, à ratos, la senyora Morriu, cada dia mes notable, y 'l senyor Vico. Sense ells no hauriam pas pogut resistir aquell estreno.

EXÀMENS.—Dissapte se verificaran los exàmens de fi de curs en lo colegi de 1.ª y 2.ª ensenyansa de D. Joseph Surroca y Grau, en lo carrer de Junqueras número 12, pis primer.

DETALLS.—Segons una carta que ha vist lo *Diari de Barcelona*, la partida de que han parlat aquets dias los periódichs y en correspondencias de Lleyda, anaba manada per un tal Jaume Meix, es capitá es la ronda volant de Poboleda, portant per segon à un tal Folch, que també havia sigut de rondas. Despues de la acció de Coll de Nargó travessà la cordillera que separa 'l Segre del Noguera entrant en la Conca.

CORRESPONDENCIA

del DIARI CATALÀ.

DEL ETNA A BARCELONA.

Carta quinta.

Turin 22 Juny 1879.

Fetxo aquesta carta à Turin, porque à Turin la comenso, encare que no la clouré fins que hage sortit de la Italia atravesant lo Montcenis. Faré lo mateix que, com haurán observat los nostres lectors, he fet en altres cartas; sistema del que no 's pot prescindir quan se viatja ab la rapidés ab que aném nosaltres.

La anada de Ferrara à Venecia tenia per nosaltres lo doble interes de portarnos à la ciutat més poetisada d'Italia y de feros atravesar lo Pó, que avuy per avuy logra ser l'únic tema de conversa en aquesta terra. Lo punt per lo qual s'atravessa 'l riu, que tant mal ha fet en son desbordament, está molt distant de las campinyas y vilas inundadas, de manera que no vejérem res mes sino que baixaba encara bastant crescut. Seguirem donchs la nostra ruta sens contra-temps, y arribarem à la ciutat *Iacustre* de Venecia.

Avans d'arribarhi crida la atenció del viatjant una obra de la mes gran importancia. Venecia es una isla, que per la part mes curta está separada de terra ben aprop de quatre kilòmetros d'aigua, y à pesar d'aixó la estació del camí de ferro es à dintre de la ciutat. Per lograrho era precis que se la fes deixar de ser isla, y aixó s'ha conseguit per medi d'un pont de pedra picada; pont que té mes de tres mil siscents metros de extensió, y que es en consecuencia, lo mes llarch que existeix avuy. Es un efecte màgich lo posarse dintre del cotxe y veurers rodejat d'aigua per tots costats. Un juraria que va dintre d'un barco, ó que 'l tren navega ab una velocitat superior à la dels vapors que mes corren.

Tal entrada es una bona preparació per l'efecte que causa Venecia. Aquesta ciutat te dos punts de vista perfectament distints; los carrerons que forman casi tota la ciutat, y la plassa de Sant March, ab lo moll de 'ls esclavons, la boca del gran canal y la vista de las islas menors que forman part de Venecia.

Los carrerons produeixen un efecte estranyíssim. Figurintse los que no han vist la ciutat, un laberinto intrincadíssim de carrerons estretíssims, molts d'ells com los de las Moscas ó de las Doncellas, tallats per canals d'aigua navegables per góndolas, que atravesan la ciutat en totas direccions. Figurintse que cada vegada que un de 'ls tals carrerons tropessa ab un de 'ls canals, allí 's troba un pont, mes elevat del mitj que de las voras, à fi y à efecte de deixar passar las góndolas per sota del arch, de manera que tots los ponts son formats per escalas, y n'hi ha mes de quatre cents à Venecia.

Figurintse que en tals carrerons s'aixecan de tant en tant edificis sumptuosos, rics palaus y magnífichs temples, aixis com s'hi veuen multitud de botigas bastant ben paradas, y calculin que aquest laberinto ocupa un espay à poca diferencia doble de la de Barcelona antigua, y 's formaràn de la part interior de Venecia, una idea no gaire aproximada, puig es verdaderament imposible formársela.

Al sortir de tals carrerons y desembocar en la plassa de Sant March la impresió es inexplicable, puig la tal plassa no te res que se l'hi sembli. Figurintse los nostres lectors un rectángul (imperfecte, porque s'estreny

per un dels costats) grandíssim, que per los dos costats llargs y per un de 'ls extrems està tancat per edificis públics y de caràcter monumental, ab porxos ó voltas també molt espayosos. Figúrintse que totas las botigas que donan á la plassa, son botigas de objectes d'art ó de la cristalleria y miralls que son la especialitat de Venecia. Figúrintse que aquell rectángul, per la part que no està tancat, te la Basílica de Sant March, ab sas cinch cúpulas mitj morunas, y sa fatxada plena de quadros en mosáichs de colors vivíssims. Figúrintse que al costat de la Basílica hi ha lo palau dels antichs Duchs, d'arquitectura també mitj moruna, mitj bizantina. Figúrintse que á un dels costats de la plassa s'aixeca aïslat lo campanar, que te prop de cinch cents pams d'altura. Figúrintse finalment que junt á n'aquesta plassa n'hi ha un altre que porta fins al mar ó á la llacuna, y que en tots aquestos voltans hi bull la gent de peu, puig que de cotxes no s'en parla á la ciutat de las góndolas, y tindran una pàlida idea de la plassa de Sant March.

Y diem que n'tindran una idea pàlida, perque lo caràcter distintiu de Venecia es la originalitat y la riquesa. No direm pas que tot lo que hi ha en ella siga de gust, ni molt menos, però no pot negarse que es espléndit y que no se sembla á res. Per tal motiu lo efecte que produheix una visita al interior del palau dels Duchs es extraordinari. Encare que no se sapigués res de la historia de Venecia son palau principal diu mes elocuentment que tots los llibres, que en ell hi moraba lo representant dels reys de la mar. Allí s'vehuen apiladas las riquesas que ab sas naus debian anar á buscar als últims confins de la terra. Aquells salons inmensos, en alguns dels que hi caben las personas á milers, son de las pocas cosas que poden compararse ab lo Vaticá, encare que de caràcter completament distint. May y en lloch mes la aristocràcia del diner y del comer ha gastat sos caudals ab mes rumbo ni demostrat ab major garbo son poderío.

Però ab aquesta riquesa d'altre temps contrasta l'estat actual de Venecia. Si no fossen los estrangers, que atrau ab la fama de que gosa, estaria en camí fins de despolarse. Per molt que fassin, no poden avuy los veneciàns ocultar la miseria que 'ls devora. Com á moltras altres cosas, á Venecia li ha passat lo seu temps, y te de viurer sols de recorts y de lo que 'ls recorts li donan. Lo comer ha cambiat de rumbo, y es ben segur que si avuy haguesin de comensar los veneciàns, no posarian ni la primera pedra de 'ls edificis que sos passats aixecaren.

Al sortir de Venecia y dirigirse cap á Milan, se veu clarament com per graus se va perdent lo caràcter que distingeix á las ciutats italianas. A Milan si vehuen alguns recorts, puig que n'ella deixá sas obras mes notables Leonardo de Vinci; s'hi veu clara la influència de la cultura italiana, però en general es una ciutat á la moderna, semblant á cualsevol de las subalternas de una de las nacions del mitj de l'Europa. Sos carrers son amples y ben cuidats, converjint tots los principals cap al centro de la ciutat; qual centro no es ja de ciutat subalterna, sino que s'edifica de la capita mes aristocrática. La galeria de Víctor Mánel; inmens passatge formant una creu llatina, ab una grandiosa plassa en lo cruser y tot cubert de cristalls y adornat ab estatuas y mosáichs; al costat de la Galeria la grandíssima plassa del Duomo, ab aquesta catedral de mármol completament aïslada, de modo que de per tot arreu se vehuen las filigranas de sas punxas y arestas innumerables; al altre costat de la

galeria, la plassa del Teatro de la Escala, ab un monument de mármol dedicat á Leonardo de Vinci en lo bell mitj, tot plegat forma un conjunt, que de segur no pot presentar millor cap altre ciutat d'Europa.

Però al arribar aquí veyem que 'ns habem equivocat al escriure lo primer párrafo de la presen carta. Nos creyam sortir d'Italia, y encare no hem pogut sortir de Milan. Aixó no vol dir sino que 'ls nostres lectors tindran de carregarse de paciencia, puig no hi ha mes remey que deixarho per un altre dia.

V. A.

Madrid 24 de Juny.

Per lo mateix que no soch possibilista en lo sentit impossibilista que ho es lo grupo que capitaneja D. Emili Castelar, no m'he volgut precipitar donantloshi compte de certas dissidencias que sembla s dibuixan entre ell y son adecan lo ex-ministre senyor Carvajal, dissidencias que, per mes que no s manifestin fins ara, ja venen de lluny. Los que coneixen poch ó molt al senyor Carvajal saben que son castelarisme (que se m perdoni 'l neologisme) sempre ha tingut los seus ribets d' independencia y sas reservas mentals y verbals. Moltras vegadas se 'l habia sentit en lo café de Fornos, ahont solia anar, dirigir certas pullas á son pontífice, y no son pochos los existes que contra n Castelar se repeteixen per aquí, donats á llum per la inventiva y la xispa del ex-ministre andalus á qui un ex-director, fill de Catalunya, doná 'l nom que li ha quedat, de *Sagastilla*. Després á cada moment se deya que n Carvajal feya 'l bot, que n Castelar y en Carvajal habian renyit, que ja habian fet las paus, que tornaban á estar frets y aixis successivament. Mes ara, ab motiu de las eleccions passadas, lo malaguenyo aná á son pais y feu un discurs que ha vingut á esser un cisma en lo camp possibilista. Digué lo cismatich que no es enemich de la unió dels partits democrátichs, sino que molt al contrari, la creu necessaria fins ab los democratas federalistas; y al arribar aquí comensá á tirar floretas y mes floretas als federals lo qual li valgué grans aplausos per part del auditori. Son discurs, eminentment unionista y conciliador, ha sigut comensat per la premsa democrática nó possibilista, que s'ha apresurat á posar de relleu la dualitat de miras y criteri que acusa en lo partit dels federals ressellats. Ja poden compendre que á n' en Castelar aquestas genialitats no li han fet gracia y si á n' aixó hi afegixen algunas tonterias que han ocorregut desde que 'l parlament está obert, se esplicaran las dissidencias de que vinech parlant, dissidencias que lamento perque avuy convindria que tots los partits democrátichs presentessen los aspectes de serietat y robustés que las circunstancias imposan. Entre n Martos y en Zorrilla, per un cantó; entre n Castelar y en Carvajal, per un altre; entre n Serrano y en Sagasta, per un altre, y per un altre, entre n Figueras, en Salmeron, en Chao y en Pi y Margall, la democràcia com hi ha mon qu' está ben posada y que ja imperará la setmana dels tres dijons!

L'espectacle es trist, desconsolador. Cada hù va per son camí y la disgregació y 'l marasme son cada dia majors. Tot, ¿perqué? Jo 'ls ho diré, encare que vostés ja ho saben mellor que jo per experiencia: perque 'ls democratas provincians encare fan poch ó molt cas dels de Madrid ahont, feta excepció del senyor Pi y Margall y algu' altra, tant se 'ls ne dona dels drets de l'home com de lo que han trovat avuy.

Que no s'entengan los partits democrá-

tichs, que vagin cada hù per las sevas: ¡ja vindrán dias que s recordaran del temps que are perden miserablement! ¡Ja vindrá dia que farán bondat si s plau per forsa!

Are posemos al tantum de la política palpitant. Ja tenim constituit lo Congrès. Lo senyor Ayala ha sigut reelegit, aixis com, si no m' equivoco, los seus companys de mesa. Lo important de aquest acte ha sigut lo discurs presidencial. Lo senyor Ayala ha estat eloquent per lo que ha parlat y per lo que s'ha callat. Ha dirigit un calorós elogi, al menos de 40 graus Reaumur, als constitucionals, elogi que molts no saben si vol dir que 'ls constitucionals truan á una porta que ja está á punt d'esser oberta y que l'orador, per lo tant, se prepara per fer un'altra evolució, ó si significa la culleradeta de mel que se 'ls acostuma á donar de tant en tant per distreurelshi la gana. Los hi ha dit bons minyons, que sont tant guapos y ja no mes faltaba que donés un caramelo á n' En Sagasta ó á son company de mesa en Venanci Gonzalez.

Després ha dirigit una estocada mortal á las esquerras, á las que atravessá de part á part, fent arribar luego la punta de la espasa á n' en Ruiz Zorrilla, Pi y Margall, Figueras y demás democratas que han obtat pe'l retraiment y s'han negat á deixarli elegir diputats.

Lo president felicita á las minorias del Congrès per haber abandonat un retraiment que calificá de funest. Los felicitats no s'adonaren de la situació en que 'ls posaba, respecte á sos correligionaris ausents, lo senyor Ayala, y fins li donarán estrenas en forma d'aplausos.

Lo párrafo mes important fou lo que dedicá al govern, ab lo qual, segons practicas parlamentarias, sol esta identificat lo president del Congrès, aixis com la majoria á la qual ell deu la elecció.

Aquest párrafo á mes de important, fou eloquent, eloquentíssim: no li va dir ni una paraula.

¿Vostés han viatjat per mar? En aquest cas ¿no s'han trobat may ab cap marino que 'ls hagi anunciat, al veurer lluny, lluny, un nuvolet insignificantíssim, ignoscent, que dintre pocas horas hi hauria tempestat?

Es clar que aixó no te res que veurer ab lo discurs de l' Ayala. Naturalment que no vull pas significar que son silenci siga 'l nuvolet, perque aixó voldria dir que 'l general Martinez Campos está embarcat y jo no dich may lo que no m'proposo dir.—R. A.

NOTICIAS DE CATALUNYA.

LLEYDA, 24 Juny.—S'han donat las gracias á la Diputació per haber pujat lo sou dels professors del institut á 2,500 pesetas.

—Se presum que 'ls fugitius de la partida alsada en armas ha entrat á Andorra. Lo cabecilla Folch vá passá 'l dia 21 per Sellent, en direcció á la Conca de Tremp ó al Pallás.

NOTICIAS D' ESPANYA.

PALMA DE MALLORCA.—Lo dissapte passat, á las onze del matí las monjas de Santa Magdalena baixaren del cor y anaren á dinar; acabat aquet tornaren al cor é hi trobaren una dona agenollada. La primera

monja que la va veurer va fer un xiscle y tot seguit hi anaren las altres germanas de la comunitat. Tres d'ellas interrogaren á la dona sobre com habia entrat allí y casi no entengueren la contestació. Hi aná la Superiora, y va conèixer á aquella dona, per haber sollicitat diferents vegadas entrar á la comunitat. Interrogada altre volta, contestá que *Deu sabia com habia entrat allí.*

La feren sortir y un cop fora, lo capellá l'interrogá novament y respongué que estantse en l'iglesia del convent agenollada devant del sepulcre de Beata Catarina Tomás sense sapigué com, se trobá trasllada al cor.

Cridaren á un municipal y feren conduhir á la dona á casa seva, mostrant en lo camí la major serenitat. En la cara tenia algunas esgarrapadas y gotas de sanch. L'autoritat eclesiástica té conèixement del succés y tal vegada que la civil també hi intervinga.

Se creu que aquesta dona, veyent que no era atesa en las variats sollicituts que habia fet per ingressar en la comunitat, escalá'l convent, aprofitant una escala que hi habia en l'iglesia pera posar cortinas, mentras las monjas eran en lo refectori, passant per demunt de la cornisa de l'iglesia, que es bastant ample, ficantse per allí al cor. Si fou aixís va correr molt risch, perque era molt fácil que rellisqués de la cornisa y hauria caigut d'una elevació molt respectable.

En una paraula: volia obtenir per la ficció d'un miracle, lo que pel dret camí de las sollicituts no habia pogut lograr.

De «La Voz Montañesa» de Santander: La autoritat judicial de la Nava del Rey se trova instruint una causa, respecte d'un abús que s'ha diu haber comés l'enterra-morts d'aquella població, l'qui al doná sepultura á un cadavre, li treu las botas baix pretest de ser los seus drets.

¡Quin enterra-morts més aixerit!

SECCIÓ OFICIAL.

Defuncions desde las 12 del 23 á las 12 del 25 de Juny.

Casats, 4.—Viudos, 1.—Solters, 3.—Noys, 8.—Aborts, 2.—Casadas, 1.—Viudas, ».—Solteras, 2.—Noyas, 8.

Nascuts.—Varons, 24.—Donas, 16.

MATADERO.—*Relació dels caps de bestia morts son pes é import dels drets que han pagat en lo dias 24 de Juny de 1879.*

Bous, 58.—Vacas, 9.—Badellas, 36.—Moltons, 578.—Crestats, 24.—Cabrits, 130.—Anyells, ».—Total de caps, 833.—Despullas, 467'04 ptas.—Pes total, 230'08.—Dret, 72 cénts.—Recaudació, 5521'92 ptas.—Total, 5983'04 ptas.

ASSOCIACIÓ CATALANISTA DE EXCURSIONS CIENTÍFICAS.

Lo divendres 29 del corrent á dos quars de nou del vespre, D. Antoni Torrents y Torras donará la última conferencia sobre la dominació dels aragonesos en Sicilia.

Barcelona 25 de Juny de 1879.—P. A. de la J. D.—Lo Secretari segon, Heribert Barallat.

JURAT DE LA PENSIÓ FORTUNY.

No habent pogut practicarse lo dia 23 dels corrents lo tercer exercici de oposició á la pensió de Escultura, lo qual consisteix en contestar, tenint á la vista'l bocet y la figura del natural, á las preguntes y observacions que'l Jurat considere oportú fer á cada opositor, tindrà lloch l'expressat acte lo divendres pròxim, 20 del actual, á las vuit del mati, en lo local de la Academia de Bellas Arts.

Barcelona 25 Juny 1879.—L'arcalde constitucional president, Enrich de Durán.—P. A. del Jurat.—Lo Secretari, Bonaventura Aguiló.

ADMINISTRACIÓ PRINCIPAL DE CORREUS DE BARCELONA.

Llista de las cartas, impresos y mostrars detingudas en aqueixa administració principal per falta de franquicia en el dia de ahir.

Número 361. D. Joan de Torrent, Vlanova y Geltrú.—362. Bernardo Amer, Palma.—363. Josefa Brú, Barcelona.—364. Rufo Martinez, Madrid.—365. Lluís Justo, id.—366. Joan Pou, Gracia.—367. Senyors fills de Sebastiá Freixas, Reus.—368. Joseph Sanglas, Camprodon.—369. Joseph Isern, Virallonca.—370. Joan Planas, Gerona.—371. Hermenegildo Martín, La seca.—372. Joseph Grau, Ascó.—373. Joseph Tala, Cabanyal.—374. Ramon Garraheca, Gracia.—375. Josefa Gorostiza, Orense.—Andreu Martinez, Fromista, 377. Alexandre Naguria, Estella.—378. Vice s Olalla, Covadonga.—379. Rafael María Perez, Málaga.—380. Manel Alvarez, Oviedo.—381. Tomàs Rocasalva, Lérida.—382. Joaquim Garcia, Sevilla.

Barcelona 24 de Juny de 1879.—L'administrador principal, Lluís M. Zavaleta.

SECCIÓ COMERCIAL.

BOLSI.

SEGONS NOTA DE LA CASA ESPINACH.

Tipo mes alt obtingut ahí per lo consolidat 15'36 1/4.—Tipo mes baix 15'33 3/4.

Queda á las 10 de la nit á 15'37 1/2 p.

CAMBIS CORRENTS

DONATS PER LA JUNTA DE GOVERN DEL COL·LEGI DE CORREDORS REALS DE COMERS DE LA PLASSA DE BARCELONA LO DIA 25 DE JUNY DE 1879.

Amsterdam, 90 d. fetxa, per 5 ptas.
Hamburg, 90 d. fetxa, per 5 ptas.
Londres, 90 d. fetxa, 48'00 per 5 ptas.
Paris, 8 d. vista, 4'99 1/2 per 5 ptas.
Marsella, 8 d. vista, 4'99 1/2 per 5 ptas.
Génova, 8 d. vista,

8 DIAS VISTA		8 DIAS VISTA	
Albacete. . .	1/2 dany.	Málaga. . .	3/8 dany.
Alicant. . .	1/2 »	Madrid. . .	1/2 »
Alicant. . .	1/4 »	Murcia. . .	3/8 »
Almeria. . .	3/8 »	Orense. . .	3/4 »
Badajós. . .	1/4 »	Oviedo. . .	1/4 »
Bilbao. . .	3/8 »	Palma. . .	1/2 »
Búrges. . .	5/8 »	Palencia. . .	1/2 »
Cádiz. . .	1/4 »	Pamplona. . .	5/8 »
Cartagena. . .	1/4 »	Reus. . .	3/8 »
Castelló. . .	1/2 »	Salamanca. . .	1/2 »
Córdoba. . .	1/4 »	S. Sebastiá. . .	1/4 »
Corunya. . .	1/4 »	Santander. . .	1/4 »
Figueras. . .	5/8 »	Santiago. . .	3/8 »
Girona. . .	3/8 »	Saragossa. . .	1/4 »
Granada. . .	3/8 »	Sevilla. . .	1/8 »
Huesca. . .	1/2 »	Tarragona. . .	3/8 »
Jeres. . .	1/4 »	Tortosa. . .	3/4 »
Logronyo. . .	3/4 »	Valencia. . .	par »
Lorca. . .	3/4 »	Valladolid. . .	3/8 »
Lugo. . .	3/4 »	Vigo. . .	1/4 »
Lleyda. . .	5/8 »	Vitoria. . .	1/2 »

EFFECTES PUBLICHS.

Tit. al port. del deute consol. int. 15'32 1/2 d. 15'37 1/2 paper.
Id. id. esterior em. tot. 16'42 1/2 d. 16'55 p.
Id. id. resguard Caixa Depósits. . . d. . . p.
Id. id. amortisable interior, 36'20 d. 36'30 p.
Ob. del Estat pera sub. fer.-car. 30'25 d. 30'35 p.
Id. del Banch y del Tresor, série int. 98'25 d. 98'50 p.
Id. id. esterior, 98'75 d. 98'90 p.
Id. Tresor sobre prod. de Aduanas 96'25 d. 96'35 p.
Bonos del Tresor 1.ª y 2.ª série, 90'50 d. 90'75 p.
Accions Banch Hispano Colonial, 117'50 d. 117'75 p.
Oblig. Banch Hispano Colonial, 97'90 d. 98'10 p.

Bitllets de calderilla, série B. y C., 98'25 d. 98'50 p.
ACCIONS.

Bachn de Barcelona, 136'80 d. 136'75 p.
Societat Catalana General de Crèdit, 97'50 d. 98' p.
Societat de Crèdit Mercantil, 33' d. 34'25 p.
Comp. Magatsems Generals de Depósit, . . .
Real Comp. de Canalizació del Ebro, 9'35 d. 9'50 p.
Ferro-carril de Barcelona á Fransa, 76'25 d. 76'50 p.
Id. Tarrag. á Mart. y Barcelona, 100'50 d. 100'75 p.
Id. del Nort de Espanya, 63'75 d. 64' p.
Tramvías de Barcelona á Gracia, . . . d. . . p.
Id. de Barcelona á Sans, . . . d. . . p.

OBLIGACIONS.

Empréstit Municipal, 100'25 d. 100'39 p.
Id. id. cédulas hipotecarias, 103' d. 100'25 p.
Ferro-carril de Barc. á Saragossa, 90'75 d. 91'25 p.
Id. id. id.—Série A.—30' d. 30'25 p.
Id. id. id.—Série B.—32'25 d. 32'50 p.
Fer.-car. Tarrag. á Barc. y Fransa, 103'85 d. 104'10 p.
Id. Tarragona á Martorell y Barcelona y de Barcelona á Girona, 102'85 d. 103'10 p.
Id. Barc. a Fransa per Figueras, 58'55 d. 59'10 p.
Id. Minas S. Joan de las Abadesas, 88' d. 88'50 p.
Id. Grau de Valencia á Almansa, 47'65 d. 47'85 p.
Id. Córdoba á Málaga, 37' d. 37'25 p.
Id. Medina del Camp á Samora y de Orense á Vigo, 17'35 d. 17'75 p.
Tramvia de Barcelona á Sarriá, 88' d. 88'50 p.
Id. de Sant Andreu, . . . d. . . p.
Canal de Urgell, . . . d. . . p.

BARCOS ENTRATS

EN LO PORT DESDE ENTRADA DE FOSCH DE ANTES DE AHIR HASTA IGUAL HORA DE AHIR.

Italianas.—De Avenza en 9 dias polacra goleta Giuseppino, ab mármol.

De Cagliari en 16 dias polacra Marco Polo, ab carbó á la órdre.

Además 7 barcos menors ab sal, tomatechs y altres efectes y ví per trashedor.

DESPATXADAS.

Vapor francés Menzaleh, per Marsella ab efectes.
Vapor Puerto Mahon, per Mahó, ab id.
Vapor Rápido, per Tarragona, ab id.
Vapor Duro, per Bilbao, ab id.
Vapor Correo de Cette, per Cette, ab id.
Bergantí Francisco, per Buenos-Aires, ab id.
Bergantí greg A. Vagliano, pera Nicolaief, ab llastre.

Corbeta italiana Annita Gotorno, per Constantino, ab id.

Además 10 barcos menors ab llastre y efectes.

SORTIDAS DEL 24.

Bergantí goleta Francisco, per Ponce.
Vapor Ciudad Condal, per la Habana.
Vapor Montañés, per havre.

SORTIDAS DEL 15.

Polacra grega Evangelista, per Tangaroh.
Polacra goleta francesa Reine des Anges, per Agde.
Bergantí Joven Miguel, per Buenos Aires.
Corbeta Resuelta, per la Habana.
Vapor Ana Cristina, per Alicant.
Vapor Puerto Mahon, per Mahó.
Vapor inglés Harrington, per Malta.
Vapor francés Adela, per Cette.
Vapor francés Menzaleh, per Marsella.

ANUNCIS.

FABRICA
DE

ESTORAS

Rambla dels Estudis, 6, Barcelona.

¡FUMADORS!

demanen en tots los estanchs lo

PAPER JARAMAGO

Aquest paper es lo mes higiènic y pectoral que 's coneix avuy. Després de molts desvels y de grans sacrificis, presentém al públich lo **PAPER JARAMAGO**, que reunint las propietats de finura, color, consistència y agrado al paladar, està format del such del JARAMAGO, que pertany al género *Armoracacia* y creix en varias provincias d' Espanya. Eminent metjes de aquesta capital ho han reconegut y certificat, que aventatja en superioritat y eficacia als demés papers pectorals que ab diferents marcas se espendeixen al públich, per la breuetat ab que cura la tos seca, la ronquera ab estinció de la veu, lo mal de garganta y demés afeccions dels òrgans respiratoris.

Se recomana eficazment als cantants y oradors que tingan cansada ó debilitada la veu á consecuencia del cant ó de la peroració.

Unich dipòsit en Espanya: Ramon Aymerich,
Sant Pau, n.º 1, cereria.

CONFERENCIAS

DE

MATEMATICAS

Montesion, 7, 1.º

AL LLEO ESPANYOL,

Rambla de Santa Mónica, 8, botiga.

Sent lo fonament del nostre negoci aquell refrà que diu:

Valen mes molts pochos que no pas pochos molts,

treyém las nostras utilitats del molt giro y no del molt benefici; aixis es que 'ls nostres trajos de 10 y 12 duros reuneixen millors condicions d' elegancia y solidés que 'ls de 18 y 20 d' altres establiments. Ab aquest sistema hem posat á envejable altura la nostra sastreria

AL LLEO ESPANYOL. Rambla de Sta Mónica, 8, botiga

LO MILLOR LLIBRE ES LO TEMPS.

Aquest ensenya que tot lo exesivament barato no pot ser ni molt bó ni ben fet. Tot te la seva manera d' ésser. Trobém pues que tot lo relativament barato y lo mes bó y ben fet está en la

SABATERIA del carrer del Pi, núm. 12, (devant de un carreró)

titulada **A LA NACIO.**

GALETAS VIÑAS.

La nova clase dita **PITILLOS** se recomana molt especialment pera 'l xocolate. De venda en tots los establiments.—Dipòsit, Avinyó, n.º 16.

NO HI HÁ CAP CLASE DE PEDRA

QUE 'S PUGUI COMPARAR AB LA

PEDRA D' ALICANT

DE LAS MILLORS PEDRERAS:

no pren humitat; es fácil de treballar y no 's corca

Se ven posada al peu de l' obra dintre 'l casco de la ciutat antiga al preu de
19 DUROS lo metro cúbich, ó sia prop de 2 y $\frac{3}{4}$ RALS lo pam toba, 2.ª clase
24 DUROS » » » » » 3 y $\frac{1}{2}$ RALS » » toba fina de 1ª
26 DUROS » » » » » 3 y $\frac{3}{4}$ RALS » » sup. impermeable

En pessas majors de mitj metro cúbich hi haurá augment per carromato. En partidas grans no s' augmentará res per aquest concepte, si las pedras grossas no escedeixan del 10 per 100 en mida del total demanat, excepte quan h. haigi **BLOKS** de mes de 2 metros cúbichs per quals pesas se farà un preu convencional.

Per mes detalls, dirigirse carrer de Cristina, n.º 3

CANSONS IL-LUSTRADAS

ESCRITAS Y DIBUJADAS PER

APELES MESTRES,

Y ACOMPANYADAS ALGUNAS D' ELLAS AB MÚSICA ORIGINAL Y AUTOGRAFIADA PER

JOSEPH RODOREDA.

Forma un tomo en octau gran, de mes de 200 páginas, il·lustrat ab cuarenta vinyetas, impressió es merada, bon paper y adornat ab una cuberta cromolitografiada.

Als restaurants, fondas, colmados, pastisseries, y fotas personas de bon gust.

Mantega fresca superior de las principals vaquerias de Alemania y Dinamarca—Carrer Vermell, 4

LA RENAIXENSA

REVISTA CATALANA

DE

Literatura, Ciencias y Arts.

VEU LA LLUM LOS DIAS 15 Y ÚLTIM DE CADA MES, en lutzosos quaderns de 36 páginas, edició elzeveriana y magnífich paper.

En «La Renaixensa» colaboran los principals escriptors de nostra literatura.

Cada trimestre reparteix á sos subscriptors un tomo de unas 200 planas, havent ja publicat los següents, corresponents als dos trimestres de aquest any.

DEL MEU TROS,

escenas casulanas de carrer y de mes enfora,

per
D. EMILI VILANOVA.

GALA PLACIDIA,

TRAJEDIA EN 3 ACTES,

de

D. ANGEL GUIMERA.

«La Renaixensa» se troba en l' any nové de sa publicació.

Se suscriu en las principals llibrerias y en la Administració, Portaferrisa, 18, baixos, al preu de

20 rals trimestre.

PIANOS RAYNARD Y MASERAS.

PREMIATS AB MEDALLA EN LA EXPOSICION UNIVERSAL DE PARIS EN 1878.

FABRICA Y DESPACH:

Carrer de San Bertran, núm. 14.

En dita fabrica hi trobaran un gran assortiment de pianos y armoniums á preus molt reduits, de construcció sólida y garantida.

14, Carrer de San Bertran, 14.

L' AURENETA,

REVISTA CATALANA

QUE 'S PUBLICA A BUENOS AIRES

TOTS LOS DIUMENJES.

Unich punt en Catalunya hont s' admeten suscripcions,

TEIXIDÓ Y PARERA,

6, Pi, 6. Barcelona.

CONSULTAS

SOBRE

PROCEDIMENTS AGRÍCOLS.

DIRECCIÓ DE LA **GACETA UNIVERSAL**, EN BARCELONA,
carrer del Hostal del Sol, 11, pis primer.

Se reben consultes tots los dias no festius, de 9 á 12 del dematí.

OBRAS. PERIODICHS. TALONARIS. FACTURAS. CIRCULARS. ETIQUETAS. ANUNCIS.

IMPRESA

DE

L. DOMENECH.

BASEA, 30,

BARCELONA.

IMPRESIONS
DE
LUXO
Y
ECONOMICAS

IMPRESIONS
DE
LUXO
Y
ECONOMICAS

FOTOGRAFIADE **JOAN MARTÍ.**

Carrer de Escudillers, 39, baixos, BARCELONA.

CASA DE DESPESAS

À CARRECH DE LA

SENYORETA POCH.20, carrer de la Chaussée d'Antin, 20
PARIS.

S'hi menja á la espanyola, á la catalana
y á la francesa.—Se parla castellá.
Se parla catalá.

CENTRE D' ANUNCIS.

Carrer dels Escudillers, 5, 7 y 9.

Los anuncis per aquest diari, per los altres de
Barcelona, Madrid y demás provincias d' Espanya,
América y Estranger, se podrán portar á aquest Cen-
tre ahont los senyors anunciants hi trobaran grans
ventajas.

Escudillers, 5, 7 y 9.—Barcelona.

Ignaci Vallespi,**Siller y Guarnicioner.****Barcelona;**

Carrer Ampla, núms. 35 y 43.

Se construiexen tota classe de objectes de
viatge y de militars.

COLEGI MERCANTILDE 1.º Y 2.º ENSENYANSA,

DIRIGIT PER

D. EVARISTO DEY Y VIDAL.**Moncada, 25.****SECCIÓ TELEGRÁFICA****EXTRACTE DE TELÉGRAMAS**
DELS PERIÓDICHS D' AHIR TARDE.

MADRID, 24 de Juny.—Corren veus
de que 'l general Quesada ha fet agafar
en Miranda als senyors Figuera y Car-
retero.

La Cort vestirà dol quinze dias per la
mort del fill de Napoleon tercer.

JANINA, 24.—Los turchs fan grans
preparatius de guerra. S' han reunit en
Albania grans partidas de bachi-buzuckg.

TELÉGRAMAS

DE LA PREMPA ESTRANJERA.

CONSTANTINOPLA, 22 Juny.—Per
fi s' ha resolt que 'l Gran Vizir, Khered-
din-Pachá, continuarà en lo seu puesto,
quedant, aixis, terminada la crisis minis-
terial.

Zarifi-Pachá ha somés al Sultán un
projecte d' un nou emprerit de quatre
milions de lliuras esterlinas.

CONSTANTINOPLA, 22 Juny. —
Avuy s' ha tingut un consell de ministres
baix la presidencia del Sultán.

Khereddin-Pachá ha comunicat lo par-
te del Khedive anunciant la demanda d'
abdicació feta per las potencias. Lo Sul-
tán ha aprobat la contestació á dit parte,
en la que 'l govern aconsella al Khedive
que indiqui á las potencias que deuen
dirijirse al Sultán. Aquest á dit ademés
que no estava disposat á aceptar, de las
potencias, una demanda eventual sobre l'
abdicació del Khedive.

Tots los ministres, menos Osman-Pa-
chá, s' han pronunciat á favor de que s'
accepti l' abdicació. No s' ha pres encare
cap resolució, pero la porta espera con-
vènsen al Sultán de la necessitat d' acce-
dir á aquesta petició.

BELGRADO, 23 Juny. — Lo govern
servi ha demanat á las grans potencias
que nombrin una comissió internacional
per resoldrer las diferencias sobrevingu-
das relativament á la frontera entre los
dos paisos.

CAIRO, 23 Juny.—La Porta ha parti-
cipat al Khedive que habia fet molt bé en
no abdicar sense dirijirse á Constantino-
pla, porque aquesta abdicació, feta sense
'l consentiment del Sultán, hauria sigut
nula.

TELÉGRAMAS PARTICULARS
DEL DIARI CATALÀ.

MADRID 25, (á las 6'20 de la tarde).
—S' han presentat dos casos de febra
grogga per las inmediateones de Lisboa. La
Direcció de Sanitat ha adoptat las midas
convenients.

En lo Congrés los senyors Cadenas,
Martinez, Vivar y Carvajo demanan
varios documents.

Lo general Salamanca ha deixat per
demá las sevas anunciadas interpelacions.

Se llegiren alguns nombraments de va-
rias comissions y s' ha aixecat la sessió.

MADRID 25, (á las 7'14 de la nit.)—
Las noticias del Egipte son contradicto-
rias; las últimas aseguran l' abdicació
del Khedive. Inglaterra y Fransa s' en-
carregan de la llista civil.

Lo virrey ha prohibit l' importació en
Argelia de las plantas procedents de paisos
atacats de filoxera.

No hi ha cap noticia dels bonapartistas.

PREMPA DE L. DOMENECH,
Basea, 30, principal.